

Terrorszítók

2016 január 06. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Istent jelképez? öregember, oldalán Kalasnyikovval, szakállán vérfoltokkal – ez lesz a Charlie Hebdo évfordulós címlapján, kiegészítve a „gyilkos még mindig szökésben” felirattal.

Vicclapról van szó, egy évvel a szerkesztőségben történt mészárlás után talán valakinek érthet? is lehet, hogy

dühük és fájdalmuk érthetetlen humort szül. Tehetnék persze nyugodtan idéz?jelbe is a humor szót, mert ez a címlap nem satíra, nem gúny, hanem értelmetlen és otromba provokáció. Nemcsak az iszlámmal – amelyet a f?szerkeszt? a vezércikkében nevesít –, hanem igazából minden vallással szemben. Ostoba kihívás az eszementeknek, szinte felhívás egy újabb terrormerényletre. De természetesen ne túlozzunk, itt tényleg csak egy viccesnek szánt újságról van szó, nagyobb baj, hogy mások ezt „nagyban játsszák”.

Szaúd-Arábiában a hét végén kivégezték Nimr al-Nimr síita f?papot. Nem tudom, helyi tévé közvetítette-e, de látványos „valóságshow-nak” szánták: nyilvánosan lefejezték. Mellette hasonló sorsra jutott még negyvenhat ember. A b?nlistán els? számú b?nük a terrorizmus, de talán többet nyomott a latban a következő vádpont: az uralkodóház ellen szóltak, szervezkedtek.

Személy szerint én igen kedvelem a középkori regényeket, a kor történelmét. Alighanem így lehet ezzel az amerikai székhely? Amnesty International vezetése is, akik a fránya Közép-Európában egy rend?r kancsal tekintetében is fasizmust vizionálnak, nos, a szervezet látványosan csöndben maradt az ügyben. Akárcsak Barack Obama, a washingtoni elit jó része is. Más okát ugyanis nemigen látom, hogy miért nem háborodtak fel, küldtek ultimátumot és bombát vagy legalább egy rosszalló SMS-t Rijádba. Hiszen civilizált demokráciák csak még civilizáltabb demokrációkkal barátkoznak, és valljuk meg, még mérsékelten civilizált demokrációkban sem szokás politikai okok miatt valakit hóhérbárd alá küldeni.

Márpedig Szaúd-Arábia az Egyesült Államok talán legmeghatározóbb régiós szövetségese. Kap és vásárol milliárd dolláros szinten fegyvert, lelkesen nyomon követi a Fehér Ház politikájának minden rezdülését. Washingtonból azonban csak valami feddésnek szánt vigyor érkezett, az sem a politikai gyilkosságok miatt, hanem azért, hogy az ügyben már ne veszekedjenek szunnita szaúdiak a síita irániakkal. A tengerentúli híradóknak nem az volt az érdekes, hogy egyik szövetségesüknél fejeznek. Inkább az irániak dühét bírálták.

Mi ez az egész?

A rijádi vezetés a szíriai válság közepén, a terrorellenes összefogás „mámorában” washingtoni jóváhagyás nélkül nem tehette volna meg, hogy „olajat önt a t?zre”. Hiszen például az említett nafta árát is tengerentúli kérésre verték le, büntetve Oroszországot a krími kalandjéért. Természetesen meglehet, hogy Szaúd-Arábia uralkodója, az ország vezetése a legnagyobb szövetséggel való egyeztetés nélkül ment bele egy, a Közel-Keleten fél tucat háborút, terrorhullámot, vért és szenvedést kiprovokáló lépésbe.

Lehetek belpolitikai okai, meg kellett mutatni, ki az úr a házban, s akkor már mutassuk meg rendesen. Meg az irániak elleni szankcióháború végeztével Teheránnak is „be kellett mutatni”. S ott van természetesen a

siíta–szunnita ellentét, régiós versengés, a jemeni polgárháború, és nyilvánvaló, hogy az iráni vezetés fején nincs füstszeres sapka sem.

Mindez lehet.

Mint ahogy nem kizárható az sem, hogy az Egyesült Államok másik nagy térségen belüli szövetségese, Törökország önálló döntést hozott az orosz vadászbombázó lelövésekor. Mert amennyiben ezeket a magyarázatokat kizárjuk, csak egy marad, amit globalizációs világban nevelkedett, legalább három Dallast végigizguló, McDonald'sban sajtburgert kóstolt ember nem is képzelhet el: az Amerikai Egyesült Államok minden nyilatkozata ellenére nem akar békét a Közel-Keleten, vagy csak olyat, amit uralhat.

Barack Obamának van Nobel-békedíja, kedvesen mosolyog, afroamerikai – egyszerűen csak rendes ember lehet. Róla ilyesmit csak nem képzel el az ember, főleg, hogy hihetetlenül eredménytelen belpolitikai „reformjai” után meghátrálna az amerikai fegyver- és olajlobbival szemben.

De hagyjuk a gúnyt. Egy biztos: akár szándékosan, akár impotenciából az utóbbi hónapokban Washington nem a terror megállítása, hanem éppen annak feltüzélése érdekében tesz.

S a Fehér Ház nem egy vicclap. Legalábbis én így olvastam...

Máté T. Gyula - www.magyarhirlap.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!
www.flagmagazin.hu]]>

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!
www.flagmagazin.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD

A trianoni gyalázaatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló